

بررسی تاثیر استفاده از آکروتایل در پایداری و معماری اکولوژیک مناطق معتدل و مرطوب ایران (نمونه موردی استان مازندران)

دانیال نوابی^۱

۱- دانشجوی دوره کارشناسی معماری دانشگاه بوعلی سینا همدان آدرس: ایران، همدان، میدان بیمه، انتهای بلوار پردیس، خیابان فردوسی، کوچه مهرشاد، ساختمان ایوب، زنگ دوم
Danialnavbi@gmail.com

چکیده

به طور کلی اقلیم یک منطقه در معماری آن منطقه نقش اساسی و تعیین کننده‌ای را ایفا می‌کند به گونه ای که با در نظر گرفتن آن در معماری میتوان کاهش قابل توجهی را در مصرف انرژی ساختمان‌ها مشاهده کرد. انسان عصر مدرن با شعار "سلطه بر طبیعت" بحران‌های توسعه را بیش از پیش دامن زد. شهرهای ما، تکنولوژی و معماری ما، این فریب را در ذهن ایجاد می‌کند که در حال کنترل طبیعت هستیم و این در حالی است که خود در کنترل طبیعت و جزیی از آن هستیم. در گذشته تأثیر این امر در معماری ایرانی و در مناطق مختلف ایران با اقلیم‌های متفاوت به وضوح قابل مشاهده می‌باشد. در شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکز ایران اقلیم بر نحوه جهت گیری، فرم ساختمان ها، نوع مصالح، نوع ساختار شهری و حتی ابعاد بازو ها تأثیر گذار بوده و باعث کاهش مصرف انرژی های تجدید ناپذیر بوده است. این امر باعث به وجود آمدن معماری بومی و پایدار و به طور کلی معماری سازگار با اقلیم در مناطق معتدل و مرطوب ایران و به خصوص منطقه مازندران شده بود. روش هایی که امروزه میتوان با در نظر گرفتن آنها در معماری مدرن به پیشرفت مطلوبی در حوزه انرژی و معماری اکولوژیک دست یافت. به طور خاص میتوان به جایگزینی مصالح جدید سقف ها با مصالح گذشته آنها اشاره کرد که آکروتایل یکی از این مصالح است. این ماده نسبت به مصالح قدیمی تر مانند سفال، چوب، توفال و سایر مصالح مزایایی دارد که هزینه بیشتر آنرا توجیح میکنند. از ویژگی های آکروتایل میتوان به ۱- آسان بودن گردش هوا ۲- قابلیت ضد آب بودن ۳- سبک بودن ۴- عاری از مواد خطرناک بودن ۵- عایق حرارت و صوت بودن اشاره کرد. این ماده در استان مازندران در دسترس میباشد و میتوان از آن در ساختمان های جدید بهره برد و هزینه بیشتر آن نسبت به مصالح سنتی در بلند مدت قابل توجیح میباشد.

واژه‌های کلیدی: معماری پایدار ، آکروتایل ، فرم ساختمان ها، معماری ایرانی، اقلیم معتدل و مرطوب

۱- مقدمه

اساسی ترین عاملی که بر معماری تاثیر گذاشته و به آن جهت می دهد مردمی هستند که استفاده کنندگان آنند. به همین دلیل موفقیت و برجستگی یک اثر معماری به این اصل وابسته است که این اثر معماری تا چه اندازه در تامین آسایش و راحتی مردم موفق بوده و توانسته نیازهای آنها را برآورده سازد. بنابراین اثری که نتواند آسایش استفاده کنندگان خویش را